

### III Древняя исторія и нова

Блѣснѣтъ тѣй ненадѣйно въ размирство Мазаніель неможаше вече да ся стѣпися назадъ, и пито на имаше и на умѣтъ си таквозь нѣщо, далечъ отъ да въспрѣ буйныйтъ порой, напротивъ той го повлече подирѣ си, чакъ до палатытъ на Подкралѣ. А тамо привлечанъ отъ выковѣтъ на сѣацѣтъ дукътъ Арскый излѣзва на окнището (балконътъ) съ тѣлохранителѣтъ си; но хулы най буйственны и срамотственны заглушаватъ гласътъ му когато поиска да говори, и движенія заплашителны го накарватъ да си влѣзе вътрѣ въ кѣщи, като раздигнѣ съ това подгаврепѣята и присмѣхытъ на хулителѣтъ.

Едно незабавно и бързо противудѣйствіе срещу крамолницѣтъ може бы да распрѣснѣше безглавныйтъ мятежъ въ самото му начало, и истиннытъ прѣатели на Подкралѣ това го и съвѣтувахъ. Но за отговоръ на това той дигаше раменѣ и казуваше, комедіѣ искатъ да прѣдставятъ тѣзи шутове; оставѣте ги да си направятъ волѣжѣ.

Изнемошѣлъ отъ възраст, разслабенъ и отпуснѣтъ отъ дебелинѣ, Дукътъ не желаше освѣтъ спокойствіето, и не вѣрваше други освѣтъ тѣзи които го на това придумвахъ. А всичката му дѣятельность бѣхъ исчерпали стараніята които бѣ направилъ за да отдалечи дѣщерѣкъ си отъ Неаполь и да ѣхъ испроводи въ Испаніѣкъ. И тѣй Мазаніель или по добръ Геновини и Шатильонъ намѣрихъ благоврѣміе да съставятъ и да устроятъ передовнытъ си чѣты.

По мръкижло, като минуваше край Кармилскѣтъ черквѣ Мазаніель, сполѣтъ двамина непознаты които си приказвахъ въ сѣнкѣтъ на странѣ.

— Какво имашъ на умѣтъ си да правишь? го попытахъ тѣ гордо нѣкакъ.

— Да турѣкъ главѣтъ си на бѣсилкѣтъ, или да дамъ на гладныйтъ народъ изобиліе, отговори пѣргаво Мазаніель.